

کنایه‌سنگین شناگر آمریکایی به روس‌ها

رایان مورفی شناگر آمریکایی بعد از باختن به یوگنی ریلوف روس در ماده ۲۰۰ متر کرال پشت، حرف‌هایی جنجالی زد. او گفت: «پاک کردن ورزش از دوپینگ بسیار طول می‌کشد!» مورفی با زبان بی‌زبانی گفت ریلوف احتمالاً دوپینگ کرده است. مورفی سپس در کنفرانس مطبوعاتی‌اش در این باره توضیح داد: «حرف من به طور کل در مورد دوپینگ در شنا بود نه در این مسابقه. باید صریح بگویم، هدف من این نیست که هیچ ادعایی در اینجا مطرح کنم. به لوک و یوگنی تبریک می‌گویم. آنها کار خارق‌العاده‌ای انجام دادند. معتقدم که دوپینگ هنوز در شنا وجود دارد و تغییر نکرده است.»

توکیو ۲۰۲۰ از پشت لنز

جمع کردن پوکه ها بعد از پایان مسابقه تیراندازی

اولین طلای دو و میدانی المپیک توکیو به ورزشکار اتیوپیایی رسید

مصدمیت شدید دوچرخه سوار آمریکایی در بازی های بی ام ایکس توکیو

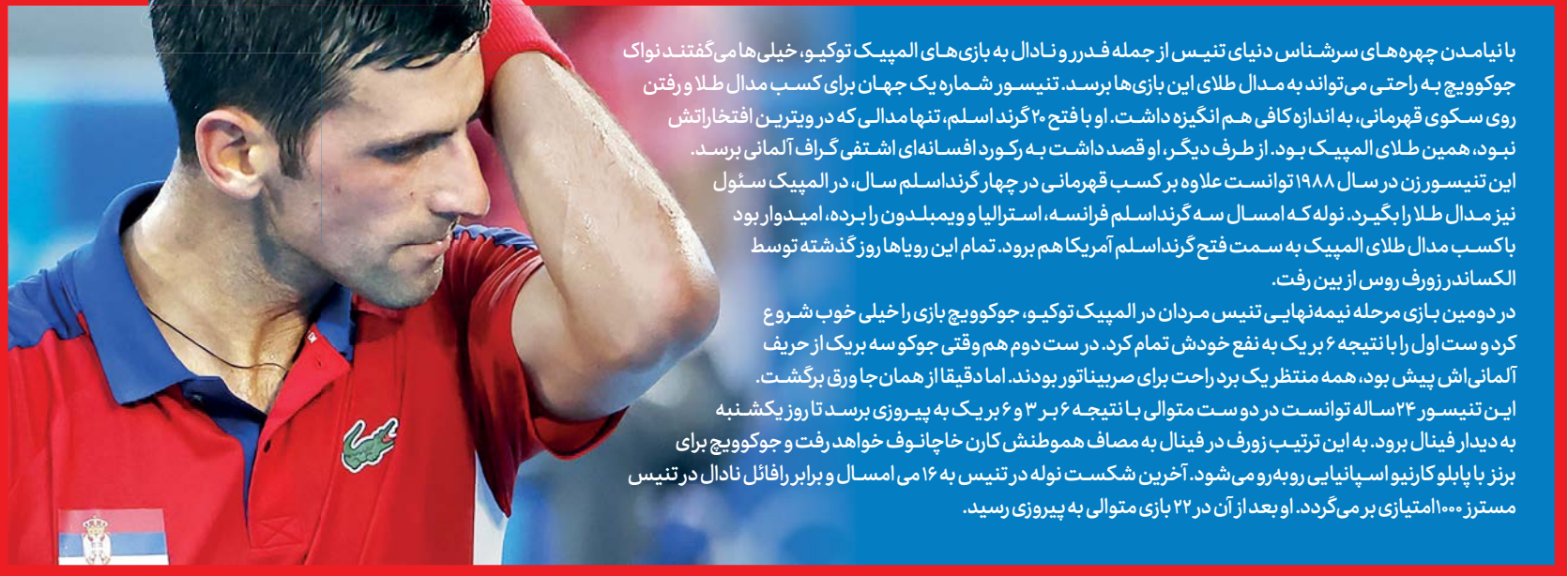

تصویری بالنز چشم ماهی از فینال مسابقه دوی ۱۰ هزار متر

قهرمان روس ۲۰۰ متر قورباغه با ماسک مخصوص روی سکو

رویای سال طلایی نوله بر باد رفت

با نپامدن چهره‌های سرشناس دنیای تنیس از جمله فدرر و نادال به بازی‌های المپیک توکیو، خیلی‌ها می‌گفتند نواک جوکوویچ به راحتی می‌تواند به مدال طلای این بازی‌ها برسد. تنیسور شماره یک جهان برای کسب مدال طلا و رفتن روی سکوی قهرمانی، به اندازه کافی هم انگیزه داشت. او با فتح ۲۰ گرند اسلم، تنها مدالی که در ویتترین افتخاراتش نبود، همین طلای المپیک بود. از طرف دیگر، او قصد داشت به رکورد افسانه‌ای اشتفی گراف آلمانی برسد. این تنیسور زن در سال ۱۹۸۸ توانست علاوه بر کسب قهرمانی در چهار گرنداسلم سال، در المپیک سنول نیز مدال طلا را بگیرد. نوله که امسال سه گرنداسلم فرانسه، استرالیا و ویمبلدون را برده، امیدوار بود با کسب مدال طلای المپیک به سمت فتح گرنداسلم آمریکا هم برود. تمام این رویاها روز گذشته توسط الکساندر زورف روس از بین رفت.

در دومین بازی مرحله نیمه‌نهایی تنیس مردان در المپیک توکیو، جوکوویچ بازی را خیلی خوب شروع کرد و ست اول را با نتیجه ۶ بر یک به نفع خودش تمام کرد. در ست دوم هم وقتی جوکو سه بر یک از حریف آلمانی‌اش پیش بود، همه منتظر یک برد راحت برای صربیناتور بودند. اما دقیقا از همان جا ورق برگشت. این تنیسور ۲۴ساله توانست در دو ست متوالی با نتیجه ۶ بر ۳ و ۶ بر یک به پیروزی برسد تا روز یکشنبه به دیدار فینال برود. به این ترتیب زورف در فینال به مصاف هموطنش کارن خاچانوف خواهد رفت و جوکوویچ برای برنز با پابلو کارنیو اسپانیایی روبه‌رو می‌شود. آخرین شکست نوله در تنیس به ۱۶ می‌امسال و برابر رافائل نادال در تنیس مسترز ۱۰۰۰ امتیازی بر می‌گردد. او بعد از آن در ۲۲ بازی متوالی به پیروزی رسید.

داستان عجیب قهرمانی تیم راگبی فیجی در المپیک توکیو

همه برای یکی

حسین خلیلی ورزش

🏉 ورزش راگبی از آن دست ورزش‌هایی است که عمرشان در المپیک زیاد نیست. در واقع چهار سال پیش و در المپیک ۲۰۱۶ ریو بود که این ورزش برای اولین بار وارد بازی‌ها شد. تیم فیجی در آن سال به قهرمانی بازی‌های ریو رسید تا در اولین سال حضور این ورزش در

المپیک، این افتخار به نام کشور کوچک فیجی زده شود. در همان سال عنوان شد که فیجی بعد از ۱۴ دوره حضور در المپیک، به اولین مدال طلای خود در این بازی‌ها رسید. حالا و با برگزاری مسابقات راگبی در المپیک توکیو، باید یک افتخار دیگر هم به تیم راگبی فیجی اضافه کرد. این تیم چند روز پیش و در بازی فینال توانست نیوزیلند را با نتیجه ۲۷ بر ۱۲ شکست دهد تا

علاوه بر دفاع از عنوان قهرمانی‌اش، به یک رکورد خارق‌العاده برسد. حالا کشور کوچک فیجی در اقیانوس آرام بعد از ۱۵ دوره حضور در بازی‌های المپیک، فقط دو مدال طلا در کارنامه‌اش دارد و آن هم مخصوص ورزش اول این کشور است. آنچه این مدال را برای بازیکنان تیم راگبی و مردم این کشور ارزشمند کرده، مسیری است که این تیم برای رسیدن به موفقیت طی کرده است. جری تووای، کاپیتان تیم‌ملی فیجی که در ریو هم با این تیم قهرمان شد، گفت که قهرمانی‌شان در توکیو خیلی منحصربه‌فرد بوده است.

🏉 ۶ ماه طاقت فرسا

برای درک استثنایی بودن این مسیر، باید به حدود ۶ ماه پیش برگشت که گرث باربر، مربی ولزی و شناخته شده به همراه تیمش برای آماده‌سازی بازی‌های المپیک به هتل سنت جان در منطقه سووا رفتند. در حالی که تنها یک روز از اردوی آماده‌سازی این تیم گذشته بود، مقامات فیجی اعلام کردند به دلیل مقابله سختگیرانه با کرونا، تمام کشور به قرنطینه رفته است. همان جا بود که مسیر قهرمانی فیجی رقم خورد.

تیم مجبور شد خودش را در آن هتل قرنطینه کند، اما این مساله کافی نبود چرا که امکانات مناسبی در آن هتل قرار نداشت. بنابراین بازیکنان مجبور شدند گاراژ هتل را به سالن تمرین تبدیل کنند. ابتدا همه چیز با کمی سختی پیش می‌رفت، اما دوری از خانواده به این سختی‌ها افزود. این مساله آنقدر برای بازیکنان سخت بود که حتی بازیکنی همچون تووای یک شب قصد داشت برای دیدن سه فرزندش، قرنطینه را ترک کند که مربی او را متقاعد کرد. اوضاع برای بعضی از بازیکنان

پایان تلخ چهره اول ژیمناستیک آمریکا در المپیک توکیو

معضلی به نام مشکل روحی

هماهنگی مغز و بدن اهمیتی دوچندان پیدا می‌کند. بایلز

به خبرنگاران گفت که احساس می‌کند بیش از آن که از ژیمناستیک لذت ببرد، دچار اضطراب می‌شود. هر چند شاید کناره‌گیری او از المپیک برای بسیاری غیرقابل درک باشد، اما اهمیت سلامت روان را هر چه بیشتر در کانون توجه قرار داده است.

نوع واکنش‌ها و حمایتی که از بایلز در این زمینه شده نیز در نوع خودش بی‌سابقه بوده است. موضوع سلامت روان به‌ویژه میان ورزشکارانی که از آنها انتظار می‌رود سرسخت و شکست‌ناپذیر باشند، تابویی است که در حال شکستن است. پیشتر ناثومی اوزاکا ژاپنی و برنده چهار گرنداسلم تنیس، از مسابقات آزاد فرانسه به همین دلیل کنار کشیده بود. بسیاری از چهره‌های شناخته‌شده دنیای ورزش نیز این حرکت بایلز را تمجید کردند و گفتند بایلز مدال طلای مراقبت از خود را کسب کرد.

مایکل فلیس، شناگر مشهور آمریکایی و برنده ۲۳ مدال طلا که بعد از المپیک ریو بازنشسته شد، حدود یک سال پیش اعلام کرد که در برهه‌ای از دوران ورزش حرفه‌ای با افسردگی شدید دست به گریبان بوده و حتی به خودکشی هم فکر کرده بود. همان زمان بود که موضوع سلامت روحی و روانی ورزشکاران آمریکایی بیش از هر زمان دیگری مورد توجه رسانه‌های این کشور قرار گرفت. اما آنها هرگز تصور نمی‌کردند این مشکل در المپیک توکیو گریبان یکی از ورزشکاران‌شان را بگیرد آن هم در حالی که خیلی‌ها منتظر رکوردشکنی و مدال‌های طلای او بودند. اتفاقی که طی چند روز گذشته برای سیمون بایلز، چهره نخست ژیمناستیک آمریکا افتاد، خیلی‌ها را در شوک فرو برد.

بایلز در المپیک ریو و در حالی که تنها ۱۹سال داشت، چهار مدال طلا و یک برنز گرفت تا نامش سر زبان‌ها بیفتد. او تا رسیدن به توکیو هم توانست مدال‌های طلایش را به عدد ۳۰ برساند اما مهمترین اتفاق در بازی‌های گروهی ژیمناستیک افتاد. او در اواسط مسابقه اعلام کرد از ادامه بازی‌های گروهی کناره‌گیری می‌کند. بایلز پس از کسب مدال نقره توسط تیمش، با چشمانی گریان مشککش را اینطور بیان کرد: «باید آن چه را که برای من مناسب است انجام دهم، روی سلامت روان خود تمرکز کنم و سلامتی‌ام را به خطر نیندازم.»

کسانی که در این زمینه تخصص دارند می‌گویند بایلز نه احساس اندوه می‌کرد و نه از مسابقه دادن هراس داشت، بلکه وضعیت روحی او به گونه‌ای بود که این قهرمان جوان ژیمناستیک احساس کرد در معرض آسیب جسمی بیشتر قرار می‌گیرد؛ چرا که در ورزش، به ویژه در ژیمناستیک،

خوشحالی مورینیو

از اولین مدال کاروان پرتغال

ژوزه مورینیو این روزها در حال آماده‌سازی تیم آس رم است تا با تمام قدرت در فصل جدید سری A ظاهر شود. در میان تمرینات پرفشار پیش فصل، مورینیو روز گذشته برای چند دقیقه زمانش را صرف تماشای یک مسابقه جودو کرد.

مسابقه جودو مربوط به رده‌بندی وزن زیر ۱۰۰ کیلوگرم بود، جایی که ژرژ فونسکا پرتغالی مقابل نماینده کانادا قرار گرفت و با شکست دادن رقیب خود، علاوه بر کسب مدال برنز اولین مدال کاروان ورزش پرتغال در توکیو را هم به دست آورد.

مورینیو و دستیارش ژوانو ساکرمانتو هر دو یک کلیپ ویدئویی شادی خودشان را پس از پیروزی جودوکار پرتغالی در اینستاگرام منتشر کردند که در آن مشغول تماشای آخرین لحظات مبارزه فونسکا بودند و سپس با پیروزی او از خوشحالی به هوا پریدند. داستان چند سال گذشته این جودوکار پرتغالی نیز در نوع خودش جالب بوده است.

در سال ۲۰۱۵ پزشکان پس از آسیب‌دیدگی او از ناحیه رباط زانو، تیمور بدخیمی را در پای چپ این ورزشکار پیدا کردند. اما این جودوکار ۲۸ساله پس از این‌که موفق شد سرطان غدد لنفاوی را شکست دهد، به میادین بازگشت تا در بالاترین سطح رقابت کند. فونسکا پیش از کسب مدال برنز المپیک، در مسابقات جهانی ۲۰۱۹ و ۲۰۲۱ به مدال طلا رسیده بود.

